

Tarihi Bir Seçime Doğru

Cevat ÖZKAYA

7 Haziran 2015

<https://www.teknikelektrik.com/makale/tarihi-bir-secime-dogru-7-haziran-2015-1171>

Haziran 2015’de yapılacak olan genel seçim Türkiye de bugüne kadar yapılan seçimlerin en önemlilerinden biridir. AK Parti iktidara geldiği 2002 yılından bu yana halkın kendisine verdiği iktidarı kullanmanın mücadelesini verdi. Vesayet rejimi bütün unsurları ile seçilmiş siyasal iktidarın hükümet edememesi için tüm imkanlarını kullandı. Cumhuriyet mitingleri, yargı darbeleri, 2007 muhtırası, 367 hukuksuzluğu ve daha birçok kanunsuz eylem, seçilmiş siyasal iktidarın önünü kesmeye dönük eylemlerdi.

Ancak, siyasal iktidar 2007 Nisan’ında verilen muhtıraya karşı koyarak, 367 hukuksuzluğunu referandum yoluyla aşarak ‘vesayet iktidarı’na meşru yollardan direndi. Vesayet rejiminin siyasal iktidarlara kontrol etmek için kendisine ayırdığı cumhurbaşkanlığı makamını seçimle gelinen bir makam haline getirerek, vesayetin en önemli kalesini -adeta devrim niteliğinde- halkın iradesine tabi kıldı.

AK Parti 12 yıllık süre zarfında vesayet rejiminin önüne çıkardığı engelleri aşarak bugünlere geldi. Fiili olarak vesayet rejimini gerilettiler. Ancak, vesayeti ihdas eden, dayanak teşkil eden anayasa ve kurumlar hâlâ yerli yerinde durmaktadır. Fiilen varolan iktidarın hukuki dayanakları tamamlanmış değil. Yani mevcut iktidarın halk nezdindeki itibarı ciddi bir biçimde sarsılırsa, ‘vesayet kurumları’, kendini rejimin garantörü olarak kabul eden odaklar tetikte bekliyorlar. Siyasal iktidarın halk desteği bir miktar olsun sarsıldığında, hemen terk ettikleri mevzileri doldurmayı hayal ediyorlar, sabırsızlıkla bekliyorlar! Çünkü yürürlükte olan darbe anayasası vesayet güçlerine terk ettikleri mevzileri geri almanın hukuki değilse bile kanuni meşrutiyesini sağlamaktadır.

Neticede 2002 yılından bu yana vesayet görüşlerine karşı yapılan mücadelenin fiili sonuçlarının hukukileşmesi için mutlaka yeni bir anayasaya ihtiyaç vardır. Haziran 2015 seçimleri yeni bir anayasanın yapılmasını sağlayacak sonuçları üretme ihtimalinin var olması açısından hayati öneme sahiptir. Elde edilen kazanımların korunması ve yeni kazanımların elde edilmesi, yeni bir anayasa ile mümkün olabilecektir. Yeni anayasanın gündeme gelmesi ise, bu seçimlerden alınacak oy oranına, milletvekilliği sayısına bağlıdır. Onun içindir ki, bu seçimler hem muhalefet hem iktidar açısından hayati derecede önemlidir.

Neden Kutuplaşıyoruz?

Türkiye bu seçime, sistemin merkezini elinde tutmakta direnen güçlerin varlık-yokluk mücadelesi yürüttükleri bir iklimde giriyor. Siyasi arenadan kısa sürede çekileceği var sayılan bir siyasal partinin toplumsal merkeze oturarak, devlet elitlerine karşı direnmesi beklenen bir durum değildi.

Genel anlamda AK Parti'yi varoş denilen bölgelerin çoğunluğu ve metropollerde de eski düzenin merkezini teşkil edenlerin dışındaki çoğunluk destekliyor. Bu kitleler genelde ekonomik, kültürel ve siyasal karar mekanizmalarından dışlanmış kesimlerdir. AK Parti iktidarı bu dışlanmış kesimleri bahsi geçen karar mekanizmalarına doğru taşıyor, hareketlendiriyor. Tabii olarak bu kesimlerin yerleşmeye çalıştığı alanlar, merkez tarafından doldurulmuş durumdadır. Çevrenin hareketlenmesinden ve merkeze konuşlanmaya çalışmasından doğan baskı, merkezin işgal ettiği alanlarda bir sıkışma ve daralmaya sebebiyet veriyor. Ancak nihai tahlilde çok istemeyerek de olsa merkez, elindeki birtakım alanları boşaltarak biraz geri çekilmek ve büzüşmek zorunda kalıyor. Elbette bu bir öfkeyi, bir nefreti ve bir küskünlüğü de beraberinde getiriyor. Kırsal ve varoşlar ne kadar dışa açılmaya, genişlemeye meyyal ise, merkez bunun tersi olarak kendi içinde kıvrılan ve kendine yeterli olduğunu varsayan, kendisine yaklaşan kitle ile temastan imtina eden bir tavır geliştiriyor.

Mesela eski merkezi temsil eden TÜSİAD sermayesi, bu iktidar döneminde servetlerini dörde beşe katlamalarına rağmen iktidara muhalefet olmaları, tamamını ellerinde tuttukları alana, çevreden ve vatandaştan ortakların gelmesini istememelerine bağlanabilir.

Bir nevi tapulu alanlarına gecekondur yapıldığını düşünen vesayetçi merkez, bu seçimi kendi mülkleri saydıkları alanı temizlemek için son fırsat olarak görüyor. Bu anlamda siyasal iktidarı dize getirebilecek tüm imkanları seferber etmiş bulunuyor. Seçimle gerekli sonucu alamayacaklarını düşündükleri için, seçim dışı tüm yolları deneyerek ve meşru görerek ilkesiz bir iktidar mücadelesi geliştiriyorlar.

Demokrasinin genel kuralı seçimle gelenin seçimle gitmesidir. Seçimle geleni seçim dışı yollarla, sokakla, şiddetle, gösteri ile, yargı darbesi ile göndermeye çalışmak ve aynı zamanda demokrasiyi savunduğunu söylemek ilkesizliktir, tutarsızlıktır.

Gezi olaylarından PKK şiddetine, DHKP-C cinayetlerinden Paralel yapının yargı darbelerine kadar iktidara zarar vereceğini düşündükleri tüm eylemleri en azından toleransla karşılamıştır bu merkez güçler; çünkü onları müttefikleri addetmektedirler.

Bir siyasal iktidara karşı böylesi ilkesiz bir muhalefet ve ölçüsüz bir muhalefet dili geliştirenler, şikâyet eder gördükleri kutuplaşmanın, çatışmanın, ülkeyi uçuruma sürüklemenin asıl failleridirler.

Cumhurbaşkanı'nın üslubunun toplumu kutuplaştırdığını iddia ederek, kutuplaşmanın sorumluluğunu üstlerinden atmak da ayrı bir kurnazlıktır. Bu kutuplaşmanın ortaya çıkmasında esasen Cumhurbaşkanı'nın üslubundan çok, onun ve arkadaşlarının merkezin iktidarını geriletme konusundaki kararlılıkları karşısında duyulan öfkenin payı vardır.

Kutuplaşmadan şikayet edenler, merkezi oluşturan elitler ve müttefikleri, Tapulu mülklerine gecekondur yapıldığı takıntısından vazgeçerek ülkenin normal ve eşit

vatandaşları olmayı kabul ederlerse kutuplaşma kendiliğinden ve kısa sürede ortadan kalkacaktır.

Rakibini Güçlendiren Negatif Muhalefet

Bu seçim mücadelesi, ikibinlerin öncesinde olduğu gibi siyaset yapma imkanları son derece kısıtlı olan siyasal partiler arasındaki yarışa benzemiyor. 2000'ler öncesinde vesayet iktidarının bıraktığı dar alanda siyasal mücadele yürüten partiler ancak devlet iktidarından arta kalan alana talip olarak siyaset yaparlardı.

Bugün ise, vesayet geriletilmiş, siyasal alan genişlemiş, seçilmiş siyasi iktidarın büyük oranda muktedir olma imkanının var olduğu bir siyasal alan için mücadele edilmektedir.

AK Parti 7 Haziran 2015 seçimine bir misyon ile giriyor. Bugüne kadar elde edilen kazanımları korumak ve bundan sonra daha hızlı ve sağlam bir şekilde kazanımlar elde ederek bir siyasal ve hukuki zemini inşa etmek misyonuyla. Bunun için de ülkenin darbe anayasasından kurtularak, yeni bir anayasaya kavuşması gerektiği tezini önceliyor. Ahaliden oy almak için yaptıklarını ve yapacaklarını da ortaya koyuyor tabii olarak.

Muhalefet partilerinin sisteme ilişkin bir tekliflerini göremiyoruz. Üretimi nasıl artıracıklarını söylemiyorlar, üretilmiş kime, nasıl dağıtacaklarının propagandasını yapıyorlar, adeta ulûfe bildirgeleri sunuyorlar! Türkiye'nin geleceğine ilişkin herhangi bir vizyon çizmiyorlar. Bir sorumluluk, tutarlılık, siyasal ciddiyet taşımaksızın ve reel sosyo-ekonomik unsurları gözetmeksizin sergiledikleri hareketler, iktidar olma iddiası taşımadıklarını gösteriyor. Kendileri ne yapacaklarını söylemiyorlar, ancak AK Parti'ye ne yaptırmayacaklarını deklare ediyorlar. Bu anlamda muhalefet partileri bütün yenilik iddialarına rağmen eski Türkiye partileri olarak seçimlere giriyorlar. Bu da Türkiye açısından arzulanır bir durum değildir.

“AKP iktidarına şu veya bunu” yaptırmamak başlı başına bir muhalefet amacı olarak sunulabiliyor.

Böylece HDP dahil tüm muhalefet kendi tercihleri sonucu eskinin parçasına dönüşüyor. Geleceğin inşası için akıl yürütme ve siyaset oluşturma yerini, sırf AKP'ye yarayacağı endişesiyle yeninin engellenme çabası alıyor.” (Etyen Mahçupyan)

Geriye Dönüş

Yok Evet bu seçimler eski bürokratik geleneğin ve müttefiklerin son ciddi direniş noktasını oluşturuyor. Bundan dolayı, ellerinde varolan tüm imkanları kullanarak AK Parti'nin oy oranını düşürmeyi ve en azından güçsüz bir iktidar durumuna düşürmeyi istiyorlar. Bu bağlamda birbiriyle ittifakı imkânsız gibi görünen güçleri bir araya getirerek, tümünün siyasal iktidara yüklenmesini temin etmeye çalışıyorlar. HDP ile MHP'yi bile aynı koalisyon içinde göstermeye çalışarak yeni iktidar alternatifleri oluşturmaya çalışıyorlar.

Demokratik yolların dışında da iktidara zarar verecek tüm yolları meşru ve mübah görünüyorlar. İkinci Gezi organizasyonundan 1 Mayıs etkinliklerine kadar tüm eylemleri hukuki olup olmamasına bakmadan iktidara karşı kullanıyorlar. İlkesiz bir saldırganlıkla siyasal iktidara saldırımları, ölçüsüz öfkeleri, siyasal iktidara yapılması gereken meşru, lüzumlu eleştirileri de önlüyor, rafa kaldırtıyor. Ki bu eleştirilerden birçoğu hayati derecede önemli. Örneğin bu seçimlerden sonra 13 yıllık bir iktidarın yıpranmışlığını üzerinden atarak, bu yıpranmışlığın getirdiği yolsuzluk iddialarına karşı ciddi bir mücadele başlatarak, adeta yapıcı muhalefetin olmadığı yerde kendine muhalefet ederek/nefis muhasebesi yaparak AK Parti'nin bir aklanma sürecine girmesi ve kendini yenilemesi vazgeçilmez bir gerekliliktir.